

مناسبات اقتصادی و تولیدی شهر و روستا

نمونه: بیرجند

جواد مکانیکی

عضو هیأت علمی داشگاه بیرجند

چکیده:

در این مقاله سعی شده است تا ضمن تبیین چارچوب نظری روابط متقابل شهر و روستا به بررسی یکی از جنبه‌های این روابط تحت عنوان مناسبات اقتصادی و تولیدی با تأکید خاص بر روابط تولید در صنایع دستی (صنعت نالیبافی) پرداخته شود. مناسبات اقتصادی و تولیدی در محدوده مورد بررسی نمایانگر عدم توازن و تعادل در رابطه نابرابر و مشارکت نابرابر شهر در صنعت تولید فرش دستباف می‌باشد. مقاله حاضر بخشی از یافته‌های طرح پژوهشی «بررسی روند تحولات مکانی - فضایی شهر بیرجند با تأکید بر ماهیت مناسبات شهر و روستا» می‌باشد که توسط نگارنده انجام پذیرفته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

برگزاری جامع علوم انسانی

مقدمه:

شكل گیری و تحول فضاهای جغرافیایی تحت تاثیر روابط و مناسبات میان ساختهای جغرافیایی است. تجزیه و تحلیل فرایند مناسبات فضاهای جغرافیایی به درک شیوه‌های سازمان‌بندی در فضای منتهی می‌گردد. مناسبات شهر و روستا از جمله عواملی هستند که تحت کنترل نظامهای خاص اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دارای ماهیتهای مختلف می‌باشند. درک فرآیند شهر گرامی و بررسی عوامل ضعف بینایهای اقتصادی و تولیدی روستاهای و همچنین برنامه‌ریزی در جهت بهبود وضعیت مذکور نیازمند شناخت همه جانبه از نزایند شکل گیری و تحولات فضاهای جغرافیایی است.

روابط شهر و روستا به عنوان یکی از مهمترین عوامل موثر بر تحولات فضاهای جغرافیایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

کنش متقابل اقتصادی، اجتماعی شهر و روستا

عرضه و تقاضا به عنوان تنظیم کننده‌های نظامهای اقتصادی دارای بعد مکانی - فضایی‌اند. به طوری که برای هر کالا یا خدمات معین بین مکان مورد تقاضا و مکان عرضه اختلاف مکانی * وجود دارد و از این رو به لیل محدودیت منابع در مکانهای مختلف جغرافیایی کنش متقابل ** بین مکانها الزامی می‌گردد.

شهر و روستا به عنوان دو نضای جغرافیایی با ساختار و کارکردهای متفاوت در یک اقتصاد متعادل دارای رابطه‌ای دو جانبه می‌باشند. اما در یک ساختار اقتصادی نامتجانس این رابطه بر سلطه رفاقت و تفوق بدون قید رشتر حوزه‌های شهر صحه می‌گذارد. اگر از دیدگاه تحلیلی، مرکز - پیرامون *** بدان پردازیم این دو فضا در یک نظام اقتصادی رابسته که مراحل اوله رشد سرمایه داری را می‌گذراند بدین صورت نمایان می‌گردد.

«مرکز و پیرامون دو مفهوم متضاد یکدیگرند که هر یک بر بخشی از واقعیت جهانی دلالت دارند، بر این اساس مرکز با توسعه زودرس و درون زا و برتری قطعی تکنولوژی و بهره دهی و سطوح درآمد بالا، پتانسیل توسعه و حوزه مانور وسیع و موثر در نظام جهانی هم معنی است. در کنار همه اینها مرکز با ساختار اقتصادی یکپارچه و یکدست متراffد است.

در مقابل واژه پیرامون با توسعه دیررس و بروزن زا، وقفه و عقب ماندگی قطعی از نظر زمان، تکنولوژی و بهره دهی و سطوح درآمد رهمچنین عدم تجانس ساختاری متراffد من باشد»^(۱)

در بررسی‌های جغرافیای شهری و اقتصاد فضایی، مکانهای مرکزی موجود در قالب تئوری مرکز و پیرامون قابل تحلیل است، قطب توسعه یافته جهان (جهان سرمایه داری) و مناطق توسعه نیافته جهان نمودهای یارز رابطه مرکز و پیرامون می‌باشند.^(۲)

روابط ناعادلانه و یکجانبه شهر و حوزه نفوذ به ایجاد تفاوت‌های فضایی در نواحی

جغرافیایی می‌انجامد و ساختار ناتتجانس جغرافیایی را باعث می‌گردد که خود گویای ساختارهای نامتناسب اجتماعی و انتصادی حاکم بر جوامع بشری است به طوری که نظم فضایی نیز نشان دهنده ساختارهای متناسب و همگون حاکم می‌باشد. در بین مفاهیم اساسی که در مطالعات ناحیه ای به کار می‌رود مفاهیم نظم و اختلاف فضایی از اهمیت زیادی برخوردار است مفهوم نظم فضایی ریشه در شرایط اقتصادی، طبیعی، اجتماعی و حتی اخلاقی دارد. ایده نظم فضایی می‌تواند به عنوان وسیله و همچنین هدف فعالیتهای انسانی در نظر گرفته شود.»^(۳)

در یک نظام سرمایه داری وابسته تضاد بین شهر و روستا روز بروز عمیق‌تر شده و شکاف موجود بین سطح درآمد و برخوردری از امکانات زندگی بیشتر و بیشتر می‌گردد. چراکه خصلت نظام سرمایه داری بر بهره کشی و استثمار طبقات زحمتکش و محروم استوار است و این نظام (نظام سلطه) در کلیه ابعاد و جوانب فضاهای روستایی و شهری اثرگذاشته و ساخت نامطلوب و نامتوازن فضایی را ارائه می‌دهد. «پایه‌های اقتصادی تضاد بین شهر و روستا در سرمایه داری، استثمار زحمتکشان در روستا به وسیله ملاکین زمین و سرمایه داران و فقیر شدن توده وسیع اهالی روستاست. بورژوازی شهری همراه با مزرعه داران سرمایه دار و ملاکین زمین میلیونها دهقان را استثمار می‌کنند. اشکال این استثمار متنوع است: بورژوازی صنعتی و کسبه، روستا را از طریق قیمت گران کالاهای صنعتی و قیمت نسبتاً ارزان فرآورده‌های کشاورزی چاول می‌کنند، بانکها و رباخواران از طریق مالیاتها و مبالغ هنگفتی که ملاکین بزرگ زمین به صورت بهره به مالکانه و از طریق فروش زمین تصاحب می‌کنند، ثروتی که بانکها به شکل ربع رهن (وثیقه ملکی) به جیب می‌زنند و غیره... تمام اینها از روستا به شهر سرازیر می‌گردد و به مصرف انگل وار طبقات استثمار کننده می‌رسد»^(۴).

با توجه به واقعیتهای موجود بررسی روابط شهر و روستا برای درک روند شهرگرایی و دگرگونیهای حاصل از این روند در مناطق روستایی و ایجاد قطبیهای رشد و علل عقب ماندگی مناطق کم فعال لازم و ضروری به نظر می‌رسد.

«مسائلی که به روابط شهر و حوزه نفرذ در کشورهای اسلامی خاورمیانه مرتبط است، ریشه در ادبیات جغرافیایی آلمانی زیان دارد که به مطالعات کلاسیکی که

توسط هانس بوبک * و ویولوس ** انجام گرفته برمی گردد . قضیه تسلط شهرها بر نواحی روستایی اساسی تئوریک دارد که از مفهوم سرمایه داری بهره بری *** بوبک نشأت می گیرد . بر اثر سرازیر شدن بهره و محصولات کشاورزی به سوی شهرهایی که محل اقامت زمینداران بزرگ می باشد و پرآورд نیازهای روستاهای از طریق بازار و تاجران شهری ، سازمان یابی صنایع روستایی توسط سرمایه داران شهری ، همه این مکانیزمها به برتری شهرها و همچنین استثمار اقتصادی و وابستگی حوزه نفوذ در کشورهای اسلامی خاورمیانه کمک کرده است «^(۵)

تحقیقات مختلفی که در ایران نیز در مورد تعدادی از شهرها صورت گرفته است بیانگر تفوق و برتری شهرها بر حوزه نفوذ خود می باشد و این استیلا و برتری بیانگر نفوذ عوامل متعدد در این رابطه می باشد . یکی از شایع ترین شیوه های پرداختن به روابط شهر و روستا کاربرد تئوری سرمایه داری بهره بری برای تبیین مناسبات شهر و روستا می باشد ، مطالعه پل وارد انگلیش ، تحت عنوان « شهر و روستا در ایران » کاملاً معطوف به کاربرد این نظریه است وی در این مطالعه عنوان می کند که شهر کرمان مرکز اداری و اقتصادی و اجتماعی جنوب شرقی ایران است .^(۶)

مطالعه ای که بناین ، *** در مورد حوزه نفوذ شهر یزد در فلات مرکزی ایران انجام داده است خود نمایانگر تسلط و تفوق بی چون و چرای جامعه شهری است « در واقع این مطالعه یکی از چندین مطالعه ناحیه ای بر روی سکونتگاهها و روابط متقابلشان با شهرهای عمدۀ می باشد که نشان دهنده تسلط نظام شهری است و در تمام فلات مرکزی ایران این امر صادق است ». ^(۷)

وی با استفاده از مدل مکانهای مرکزی و کاربرد عناصر کارکردی به تعیین نظام سلسله مراتب سکونتگاههای روستایی در حوزه شهر یزد پرداخته است . به بیان وی مطالعاتی که در مورد شهر و حوزه نفوذ در خاورمیانه صورت گرفته است ، جنبه فضایی حوزه نفوذ کارکردی و روابط متقابل سکونتگاهها را در چهارچوب تئوری

* Bobek.H.

** Weulersse. J.

*** Rent- Capitalism

**** Bonine

مکان مرکزی،* در نظر نگرفته اند و مطالعه انگلیش** در حوزه کرمان از این نظر فاقد اعتبار و قابلیت تعمیم می باشد .^(۸)

از نظر اهلرس سه عامل مهم و تعیین-کننده و مشخصه ماهیت مناسبات و روابط شهر دزفول و حوزه نفوذ آن می باشد این سه عامل عبارتند از :

۱- روابط سنتی مالکیت در نواحی روستایی

۲- نظام پیش فروش تولیدات کشاورزی

۳- زیرساخت و ساخت اجتماعی نواحی روستایی

این مطالعه نشان می دهد که روابط سنتی شهر و روستا نه تنها با ویژگیهای مالکیت مشخص و متمایز می گردد بلکه مناسبات نامتعادل شهر و روستا نمایانگر جزیی از کل روابطی است که مولد و موجد سایر روابط ووابستگی گسترده و همه جانبه ای است که عملکرد آنها در مجموع بمنفع مرکز شهری و ضرر حوزه های روستایی است.^(۹)

علاوه بر مواردی که ذکر شد مطالعه متعددی نیز در مورد شهرهای مختلف ایران انجام گرفته است از جمله می توان مطالعه «مارسل بازن»*** در مورد شهر قم و اهلرس در مورد طبس ، «کلارک»**** بر روی شهرهای شیراز و کرمانشاه ، «کاستللو»***** بر روی کاشان و «شوایزر»***** در مورد تبریز را نام برد .

اگر بخواهیم عوامل و فاکتورهایی را که بر روند مناسبات شهر و روستا موثر واقع می شوند به صورت کلاسیک طبقه بندی نماییم می توان گفت :

«روابط اکثر شهرها مخصوصاً شهرهای سنتی و کوچک در گذشته و حال بر اصول زیر استوار می باشد :

۱- روابط مالکیت سنتی و قدیمی با فرم تغییر شکل یافته آن بعد از اصلاحات اراضی .

۲- نسلط تجاری روزافزون شهرها با تکیه بر افزایش درآمد ملی و سرمایه گذاری بیشتر در شهرها .

شهرکاری و دگرگویی حاصل از این روند در مناطق روستایی و ایجاد نطبای رشد

* Central Place Theory (C.P.T)

** English

*** Bazin,M.

**** Clark,J.I.

***** Castello,V.F

***** Schwaizer,G.

- ۳- بهره برداری وسیع و متمرکز از نیروی انسانی روستا در شهرها .
- ۴- نقش اداری و خدماتی دائم التزايد شهرها »^(۱۰)

مناسبات اقتصادی و تولیدی شهر و روستا در شهرستان بیرجند

به دلیل وجود شرایط و عوامل طبیعی از جمله شرایط خاص اقلیمی ، ضعف منابع آبی ، نامناسب بودن خاک ، وضعیت پستی و بلندی و سایر عوامل محیط طبیعی ، محدوده مورد بررسی دارای یکی از پیچیده ترین نظامهای بهره برداری حاکم بر جوامع روستایی است . علاوه بر عوامل محیطی نقش عوامل انسانی و سیاسی از جمله نفوذ سیاسی و اجتماعی زمینداران بزرگ از جمله خاندان « عم » بر پیچیدگی این روابط می افزاید .

نظامهای عمدۀ مالکی ، اربابی ، خردۀ مالکی ، اوقافی ، دولتی ، اجاره‌ای و نصفه کاری از شیوه های شناخته شده در این محدوده می باشند . قبل از اصلاحات ارضی شایع ترین نظام بهره برداری نظام اربابی بوده است به طوری که روستاهای متعددی از جمله علی آباد داور آباد (علی آباد سرکار) ، امیر آباد شبیانی و معصومیه در اختیار تمام این خاندان قرار داشت ، چنانکه زائر می گوید : « از لحاظ بنیاد اقتصادی این شهر تولید زراعی مختص به خود را دارد ، از لحاظ مالکیت ، اکثربت جمعیت به عنوان اجاره کاران زمین به حساب می آمدند و بسیاری از روستاهای به طور کامل به تجار بزرگ تعلق دارد و قسمت اعظم منطقه قائنات متعلق به شاهزاده بود »^(۱۱) نحوه تقسیم محصول در این نوع نظام در روستای « معصومیه » بدین صورت است که $\frac{2}{3}$ از محصول به ارباب و $\frac{1}{3}$ باقی مانده به زارع تعلق می گیرد به طوری که از بین عوامل تولید نیروی کار و نیممی از بذر مورد نیاز را زارع تامین می کند . نمونه دیگر ، روستای امیر آباد شبیانی است که به دلیل غایب بودن مالک ، امورات مربوط توسط مباشر وی صورت می گیرد و نحوه تقسیم محصول به صورت مساوی بین مالک و زارع می باشد . به دلیل عدم سرمایه گذاری و مدیریت لازم در امر بهره برداری از آب قنات موجود در روستا و همچنین ناتوانی نهادهای دولتی به دلیل وضع مالکیت و ادغام روستا در بافت شهری ، به تدریج حیات و زندگی روستایی در آن خاتمه می یابد ، چنانکه در هنگام مراجعت به این روستا ، جز افراد مسن و کوکان و زنان و

بناهای مخربه در مجاورت خانه پرشکوه اریابی چیز دیگری به جا نمانده است، جایی که در گذشته های دور مرکز فرماندهی و کمپ نیروهای انگلیسی مستقر در شهر بیرجند بوده است.

مالکیت هایی از نوع خرده مالکی در اکثر روستاهای بخش مرکزی حاکم است به طوری که در بیش از ۶۵ درصد روستاهای نمونه نظام خرده مالکی بیش از سایر شیوه ها رواج داشته است؛ نظام خرده مالکی مدتها قبل در کنار نظام ارباب رعیتی نیز وجود داشته است. چرا که اصلاحات ارضی در این محدوده نتوانسته در تقسیم زمین بین زارعان و رواج بیشتر نظام خرده مالکی نقش عمده ای را ایفا کند، زیرا اصلاحات ارضی فقط شامل ۱٪ از جمعیت روستایی شهرستان بیرجند شده و از این رو اثر اصلاحات اراضی در تقسیم زمین قابل توجه نمی باشد. مرحله اول اصلاحات ارضی فقط ۳۷ ده را شامل شد و کلًّا ۴۲۳۸ هکتار زمین بین زارعین تقسیم شده که از این مقدار ۹۳۴ هکتار آبی، ۶۱۱ هکتار دیمی و ۲۶۹۳ هکتار را اراضی کشت شده تشکیل مخداده است. بدین ترتیب ۲۲٪ از این زمینها را اراضی کشت آبی، ۱۴٪/۴ را اراضی کشت دیم و ۶٪/۶ را باقی مانده را اراضی کشت نشده و با بر تشكیل داده است. متوسط وسعت اراضی آبی که بر اثر اصلاحات ارضی نصیب هر خانوار روستایی شده است ۴ هکتار و اراضی دیمی ۶/۲ هکتار برآورد شده است. بدین ترتیب فقط ۱٪ از جمعیت روستایی یعنی ۲۳۴ خانوار بر اثر اصلاحات ارضی صاحب زمین شده اند.^(۱۲)

به دلیل شرایط خاص محیطی و کوچک بودن قطعات زراعی، شیوه های تولید سنتی که در این گونه روستاهای رواج دارد و بدین دلیل امکان افزایش راندمان کشت و استفاده از روش های مدرن تولید کشاورزی محدود می باشد. هنوز در بسیاری از روستاهای جهت شخم و تسطیح اراضی از حیوانات بارکش و حتی نیروی انسانی استفاده می شود، از جمله روستاهایی که خرده مالکی در آنها رواج بیشتری دارد می توان از: بوشاد، فوداج، اسفهورد، کلاته حاجی، کلاته بجدی، پیگدار چاچوض، فریزنوک، قطرگز و ... را نام برد. در این زمینه لمبتوна می نویسد: «کلاته حاجی که نزدیک بیرجند است، تماماً واسفیورد (اسفهورد) بعضاً به خرده مالکان تعلق دارد. دهات معصوم آباد و تقام (بضم اول) نزدیک بیرجند به ترتیب بعضاً در دست شهرنشینان کاشان و بیرجند و بعضاً در دست خرده مالکان است».^(۱۳)

نظام اجاره ای نوع دیگر از نظامهای موجود در محدوده مورد بررسی است، عمدۀ مالکین و خردۀ مالکین غایبی که اکثرأ در شهر بیرون از اقامت دارند با انعقاد قرارداد، سهم آب خویش را در اختیار زارعین ترار می دهند. در این جا می توان به ارزش و اهمیت نقش آب نسبت به زمین پی برد. این امور نشان دهنده اهمیت آب نسبت به خاک در امر کشاورزی است، چراکه کشاورزی در این منطقه بیش از آنکه به خاک وابسته باشد به آب وابسته است. در اکثر نقاط مدار گردش آب ۱۶ و ۱۴ و یا ۱۲ روزه می باشد. ^(۱۴) در یک مدار گردش ۱۲ روزه، آب به ۱۲ سهم تقسیم می شود که هر ۲۴ ساعت ۱ سهم می باشد و هر ۱۲ ساعت نیز یک طاقه (نصف سهم) در نظر گرفته می شود و هر ساعت نیز به ۵ فنجان تقسیم می گردد و هر فنجان نیز ۱۲ دقیقه می باشد. در اکثر روستاهایی که سیستم اجاره کاری رایج می باشد، آب بر اساس واحد اندازه گیری، فنجان، قیمت گذاری شده و به مستاجرین واگذار می گردد و قیمت آب نیز از مکانی به مکان دیگر متفاوت است.

نوع دیگر از سیستم اجاره کاری در املاک متعلق به خوانین منطقه که بعد از انقلاب توسط ارگانهای دولتی از جمله بنیاد مستضعفان مصادره شده است رواج دارد. به طور مثال در روستای امیرآباد پایین ۷ سهم آب قنات که متعلق به «امیرحسین خان» بوده است، مصادره گردیده و به ۱۳ نفر از کشاورزان روستایی به اجاره داده شده است. این قرارداد از طرف هیأت هفت نفره زمین و کشاورزان فاقد زمین در این روستا منعقد شده است. نمونه دیگر روستای علی آباد داورآباد (علی آباد سرکار) است که ۵۰٪ از آب قنات روستا متعلق به خاندان «علم» بوده است و آب و اراضی مصادره ای به صورت اجاره در اختیار روستاییان فاقد زمین قرار گرفته است.

در یک جمع بندی می توان گفت روابط سنتی مالکیت (و مالکیتهای ارثابی و عمدۀ مالکی) و همچنین روابط جدید مالکیت به دلیل وجود مالکان شهری و سیستم تقسیم محصول و اثرات اقتصادی شهر باعث سرازیر شدن جریان ثروت و سرمایه از نقاط روستایی به طرف شهر می باشد این قضیه در ارتباط با نوع دیگری از روابط که می توان آن را «مالکیت بر ابزار و وسائل تولید صنعتی» نامید شدت می یابد.

اکارت اهلرس پس از بررسی علمی خود بر روی دزفول و حوزه نفوذ آن در قاب تئوری سرمایه داری بهره بری یافته های خود را بر روی شهر «طبیس» صادق می داند،

به طوری که وی می‌گوید: «تمامی تایع مربوط به مطالعه دزفول در اینجا نیز صدق می‌کند، در طبس نیز فرضیه تجارت و صنعت شهری در مورد تمامی تولیدات روستایی و تهیه نیازمندیهای روستایی صحت پیدا نمود... من می‌خواهم ذیلًا تکیه خود را بر روی جنبه‌دیگری از ارتباطات روستایی شهری و وابستگهای متقابل آنها متمرکز نمایم. این تاکید متوجه این است که آیا شهر به عنوان یک مرکز فعالیت و سازمان ده، مؤید این حقیقت نیز می‌باشد که تمامی منافع باید به جیب ساکنان شهر برود و یا اینکه ساکنان مناطق روستایی باید استفاده کنندگان مستقیم این منافع باشند»^(۱۵) در بررسی انجام شده بر روی شهر طبس در ارتباط با صنعت قالیبافی در روستاهای حوزه نفوذ و نقش شهر به عنوان سازمان دهنده فعالیتهای مربوط به قالیبافی وی نشان می‌دهد که چگونا شهر طبس تنها از طریق فراهم آوردن مواد اولیه و داده‌های فنی حدود ۵۰٪ ارزش کار تولید شده توسط کارگران روستایی را به دست می‌آورد.^(۱۶) تجزیه و تحلیل رابطه‌ای که میان شهر طبس و منطقه نفوذ آن برقرار است، نشان می‌دهد که در کنار نظام سنتی اجراه داری که از مشخصات آن وجود مالکان شهری و مکانیسم گردش پول به طرف عمده فروشان و خرده فروشان شهری رفت، نوعی وابستگی جدید در حال تکوین است که نشان دهنده شخصیت پیشرفته اقتصاد شهر است.^(۱۷)

همانطور که قبلاً ذکر شد، شرایط نامساعد محیط طبیعی، قلت ریزش‌های جوی و نامناسب بودن خاک از عوامل محدود کننده فعالیتهای کشاورزی در شهرستان بیرجند می‌باشد از این رو فعالیت‌های کشاورزی و دامداری توأم با صنایع دستی پابه‌های اصلی معیشت روستاییان را تشکیل می‌دهد. درآمد حاصل از فعالیتهای مربوط به صنعت قالیبافی مهمترین منبع درآمد در کنار تولید سنتی محصولات کشاورزی به حساب می‌آید وجود ۱۸۰۰۰ دار قالی در سطح شهرستان بیرجند میان این واقعیت است.

بر اساس آمارهای موجود مساحت کل زیرکشت پنبه در سطح شهرستان بیرجند حدود ۱۱۳۶/۶۲ هکتار می‌باشد که با متوسط راندمان ۶۰۰ کیلو در هکتار سالانه حدود ۶۸۲۰ تن محصول پنبه برداشت می‌شود که همچنین بر اساس سرشماری سال ۱۳۶۰ جهاد سازندگی در سطح شهرستان بیرجند تعداد ۳۴۶۶۲ راس گوسفند و

بره و ۶۱۶۰۹۳ راس بز و بزغاله وجود دارد که از حیث تولید مواد اولیه صنعت قالیبافی از وضعیت نسبتاً مطلوبی برخوردار می باشد، بنابراین ملاحظه می گردد نوع کشت و فعالیتهای دیگر بخش کشاورزی چون ، دامداری در خدمت بخش صنایع خانگی (قالیبافی) قرار دارد که می تواند با سازماندهی مناسب مهمترین منبع درآمد در روستاهای محروم منطقه باشد. در روستاهای نمونه که مورد پرسشگری قرار گرفته بطور متوسط در هر روستا ۷ تا ۸ دار قالی وجود دارد که دلیلی گویا بر اهمیت صنایع خانگی و بطور متداول قالیبافی در محدوده مطالعه می باشد .

بررسی متون جغرافیایی ادوار گذشته و سفرنامه های مستشرقین و سیاحان نشان دهنده قدمت دیرینه این صنعت در منطقه می باشد بطوریکه ابن حوقل در کتاب صوره الارض در قرن چهارم هجری در مورد انواع کرباسها (پارچه های پنبه ای) و پلاسهای بافته شده در قهستان سخن می گوید اصطخری در کتاب «مسالک الممالک» و مقدسی از جغرافیدانان معروف آن دور، این موضوع را تائید می کنند و از گفته های آنان چنین برمی آید که این مناطق از گذشته های دور به سبب قالیها و سجاده های خود شهرت داشته اند از مناطق قدیم قالیبافی باید از قاینات ، گناباد و روستاهای درخش و مود نام برد . «کلنل یات » در سفرنامه خراسان و سیستان اشاره مختصراً در مورد مرغوبیت قالیهای درخش که در بازار بری تهران و استانبول از قیمت بالابی برخوردار است دارد. ^(۱۷)

سرپریسی سایکس نیز در کتاب « هشت سال در ایران » درباره کیفیت قالیهای درخش می نویسد « در ناحیه درخش ۴۵۰ دستگا، قالیبافی دایر است که متأسفانه رنگهای جوهری جای رنگهای نباتی راگرفته است و می گویند اگر چه در قیمت چندان تفاوت ندارد ولی تهیه رنگ جوهری سهل تر و خالی از زحمت است، یکی دو نفر از استادهای معروف هنوز رنگهای نباتی را به کار می بردند، ایل بهلوری نیز که در زیرکوه و درخش سکنی دارند یک قسم نالی نظیر قالیچه های ترکمنی می بافتند ^(۱۸) قبل از تکمیل راه آهن شمال غربی هندوستان که اغلب مصنوعات اروپا مخصوصاً مسنوجات منچستر و لیورپول از راه بنادر خلیج فارس به ایران می رسید ، کلیه این محصولات که وارد بندر عباس می شد از راه کرمان و خبیض به بیرجند می آمد و از آنجا که بر سر راه خراسان قرار دارد به سایر نقاط آن منتقل می گردد ^(۱۹) کلنل یات و

زائر نیز در یادداشت‌های خود به این امر اشاره می‌کنند تجارت بیرجند بیشتر با بندرعباس می‌باشد، تجارت پشم به عنوان یکی از محصولات عمده منطقه بدلیل رواج دامداری در آن زمان در دست تجار ارمنی ساکن سبزوار بوده است که در بیرجند نمایندگی داشته اند و سالیانه حدود ۵ هزار بار شتر از این محصول برای انتقال به روسیه به سبزوار صادر می‌شده است.

بررسی مدارک تاریخی نمایانگر قدمت قالیبافی وجود استعدادها و زمینه‌های مناسب برای رشد این صنعت در منطقه می‌باشد.

بررسی در محدوده مورد نظر نشان می‌دهد که بیش از نیمی از صنعتگران روستایی که به کار قالیبافی اشتغال دارند فقط به فروش نیروی کار خود پرداخته و از طریق گرفتن کارمزد به این فعالیت مشغولند. از نظر مناسبات تولید در صنعت قالیبافی که یکی از ارکان و مکانیزم‌های مهم در رابطه شهر و روستا در محدوده مذکور می‌باشد شفوق ذیل قابل تمیز است:

۱) **شیوه شخصی**: کشاورزانی که به عنوان کار جنبی و در ایام فراغت در طول سال با بهره گیری از نیروی کار رهایشده خانوادگی قالی می‌باشند، غالباً علاوه بر مواد تولیدی خودشان (پشم و پنبه) آنها را از بازار بیرجند خریداری می‌کنند مواد خریداری شده به واسطه گران تمام شدن فرایندهای مختلف نخریسی، رنگرزی و... که در شهر بر روی آنها انجام می‌شود، باعث جذب ارزش افزوده در اقتصاد شهری می‌گردد.

۲) **شیوه اجاره‌ای**: در این شیوه کارفرمایان شهری و بعضًا روستایی مواد اولیه و ابزار کار را در اختیار صنعتگران کشاورز قرار می‌دهند و در پایان از طریق فروش بافت‌ها در حقیقت مقدار زیادی از ارزش افزوده را از طریق در اختیار قراردادن سرمایه و مواد اولیه و ابزار تولید، به دست می‌آورند و از آنجاکه اغلب این کارفرمایان بازار فروش را در شهر بیرجند در انحصار خود دارد بر قیمت گذاری تولیدات و مواد اولیه نیز تاثیر گذاشته، باعث جذب مقدار زیادی از ارزش افزوده کار روستاییان به بازار شهری می‌شوند، این شیوه در محدوده مورد مطالعه کمتر رواج روستاییان به بازار شهری می‌شوند، این شیوه در محدوده مورد مطالعه کمتر رواج

دارد و شیوه مخاط کاری در محدوده مذکور بیش از سایر مناسبات می باشد.

(۳) شیوه مخاط کاری: شیوه ای رایج است که از این طریق کارفرمایان شهری و بعضی روستایی از طریق واگذاری مواد اولیه و وسائل تولید به روستاییان از نیروی کار ارزان آنها استفاده کرده و در پایان ضمن پرداخت دستمزد به قالیبافان، ارزش کار تولید شده توسط کارگران و کشاورزان روستایی را به دست می آورند. این روش در سایر نقاط خراسان از جمله قاین، گنایاد، فردوس و طبس نیز رواج دارد. اکارت در مطالعه‌ای که در زمینه روابط شهر و روستا در ایران داشته است به این مسئله اشاره دارد: «تعداد بیشمار افراد فروشنده، ای که مستقیماً جزر صنعت قالی فروش نیستند با قالیبافان قراردادهایی بسته‌اند که طی آن تمام وسائل مورد نیاز آنان از جمله دارقالی، طرح و اندازه و مرغوبیت آن را تعیین می کنند. دستمزد ها بر مبنای واحدیست که ۱۲۰۰۰ گره بود و اصطلاحاً به (مقاد) معروف است. با福德گان دستمزدشان را به نسبت کارشان دریافت می دارند. آخرین دستمزد وقتی پرداخت می شود که قالی تمام شده به دست شخص فروشنده می رسد»^(۲۰)

در شهرستان بیرجند نیز برای بافت هر مخاط قالی ۲۵۰-۲۰۰ تومان از کارفرما دستمزد دریافت می کنند.* قسمتی از دستمزد در ابتدای کار و حدود ۴۰ تا ۳۰ درصد آن بعد از پیشرفت نسبی بافت قالی و تمام مزد در پایان کار به صورت نوبه‌ای به با福德گان پرداخت می گردد. هر مخاط ۶ هزار «بتو» را شامل می شود و بتو هر ۴ نخ از تار، شت و ریس یا هر دو لایه را گویند.^(۲۱) مقدار کاری که هر با福德 بطور روزانه ممکن است انجام دهد ۱۵-۱۰ چین می باشد، بنابراین یک با福德 روزتایی می تواند در هر روز بیش از نیم مخاط پیشرفت کار داشته باشد و بر این اساس دستمزد روزانه او چیزی بیش از ۱۲۰ تومان در روز نیست. با توجه به سختی کار و نیاز به مهارت در مر بافت قالی، درآمد حاصل از فعالیت قالیبافی بر اساس روش مخاط کاری بسیار اندک می باشد، این در حالی است که ارزش تولید شده این فعالیت بیش از سایر فعالیتهاست سختی شرایط کار در کارگاههای قالیبافی روستایی بگونه ای

* این میزان دستمزد مربوط به سال ۱۳۷۲ می باشد.

است که سلامت روستاییان را به مخاطره انداخته است. طولانی بودن مدت کار، عدم وجود نور کافی در کارگاهها عدم تحرک کافی اعضای بدن از عواملی است که در ابتلاء به بیماریهای مزمن استخوانی، کمر درد، ناراحتی های ریوی، اگزما و ... درین این افراد دخالت مستقیم دارد.

نقش های اصیل و معروفی که در حال حاضر مورد استفاده قالیبافان منطقه قرار می گیرد عبارتند از:

الف - نقش خشتمی: این طرح که به آن چهار فصل می گویند فاقد لچک و ترنج است. طرح را مربع هایی که مثل موزائیک به رنگها و طرحهای مختلف در کنار هم قرار گرفته اند شکل می هد.

ب - کله اسپی: این طرح معمولاً ترنجی را نشان می دهد که شانزده اسب بالدار دور تا دور آن دیده می شود سر تا سر متن را گل و بوته می بوشاند و زمینه قالی معمولاً رنگ روشن (کرم، خاکی، شکلاتی کم رنگ) دارد.

ج - سایر نقش ها از جمله: سی و سه کله، گل ریزه، تبریزی، طناب دار و ... از نظر اندازه اغلب صنعتگران روستایی با توجه به وضعیت بازار و طرح و اندازه ای که از سوی کارفرما دریافت می کنند قالیها را در اندازه های 2×3 ، 3×4 ، 2×2 ، 1×1 ، 1×5 ، 2×25 ، $1/5\times 1/6$ و 4×5 می یافند، جدول شماره (۱) مشخصات کلی فرش و مناسبات تولید را در پاره ای از روستاهای نمونه بخش مرکزی بیرون نشان می دهد.

همانگونه که از جدول بر می آید شیوه مخاط کاری در ۴ روستا از روستاهای مورد مطالعه روستاهای رواج دارد هر چند که در روستاهای بزرگ که در سلسله مراتب روستایی از رتبه بالایی برخوردارند و بدلیل برتری نسبی اقتصادی این شیوه رواج کمتری دارد اما وضعیت در سایر روستاهای بگونه دیگر است در روستای بیژانم از ۸۰ دستگاه دار قالی موجود ۷۲ دستگاه و در روستای اسفزار ۱۰۰ دار قالی ۷۰ دستگاه به صورت مخاط کاری اداره می شود. این مشارکت نایابر از طریق مکانیزم

سرمایه داری بهره بری به برقاری روابط نامتعادل منجر می گردد که در عمل به سود واسطه گران و تجار شهری و ضرر روستاییان است . در این میان ارزش کار تولید شده از سوی کارگر بافته روستایی از طریق واسطه گران و تجار قالی به شهر سرازیر می گردد . در اینجا برای بیان بهتر مطلب هزینه های تولیدی و ارزش یک قالی ۱۲ متری ($4 \times 3 \times 3$) به طور متوسط آمده است .

جدول (۱) مشخصات و منسوبات تولید فرش در پاره ای از روستاهای نمونه بخش مرکزی پیر جند

نام روستا	تعداددار قالی	نقش	ابعاد	اجاره ای	محاطه کاری	مناسبات تولید	شخصی
مهموئی	۵۰	ترکنتی	$1 \times 0 / 6$			*	*
ساقدر	۳۰	خشندی	2×1			*	*
خرزان	۸	ریزمه هی	3×4			*	*
شوراب	۴۰	خشندی	2×3			*	*
حصار سنگی	۷۰	طناب دار	$1 \times 1 / 5$			*	*
بیژانم	۸۰	خشندی	2×3			*	*
اسفار	۱۰۰	ریزمه هی	$1 / 25 \times 2$			*	*
		ترنج	3×4			*	*
		طناب دار	2×3			*	*
		خشندی	3×3			*	*
		ریزمه هی	2×3			*	*
		خشندی	$2 / 5 \times 3 / 5$			*	*
		تربریزی	3×4			*	*
		خشندی	3×3			*	*
		ریزمه هی	2×3			*	*

جدول (۲) هزینه متوسط و درآمد ناشی از فروش یک قالی ۱۲ متری (۳×۴) طرح خشته

نوع مواد اولیه	مقدار مواد لازم	قیمت واحد بریال	جمع کل بریال
خامه (پرز)	۳۰ کیلوگرم	۱۰۰۰۰	۳۰۰۰۰۰
تار	۱۰ کیلوگرم	۳۷۰۰	۳۷۰۰۰
پود	۱۰ کیلوگرم	۳۰۰	۳۰۰۰۰
سه پود	۱/۵ کیلوگرم	-	۱۰۰۰۰
ابریشم	۱ کیلوگرم	۸۰۰۰	۸۰۰۰۰
طرح و نقشه	-	۶۰۰۰	۶۰۰۰
نیروی کار	هر ماه ۱۰ ماه	۶۰۰۰۰۰	۶۰۰۰۰۰
هزینه نهایی تولید		۱۰۶۳۰۰۰	۱۰۶۳۰۰۰
قیمت		۱۹۰۰۰۰۰	۱۹۰۰۰۰۰

باتوجه به جدول فوق هزینه نهایی تولید یک قالی ۱۲ متری بر اساس قیمت های سال ۱۳۷۲ جمعاً ۱۰۶۳۰۰۰ ریال پرآورده است که درصد آن را هزینه مواد اولیه و ۵۶/۴ درصد را کارمزد بافنده روستایی تشکیل می دهد . با این وصف و با احتساب استهلاک ابزارهای تولید حدود ۸۰۰۰۰۰ ریال از ارزش کار تولید شده توسط بافنده روستایی حدود ۱/۳ برابر مزدی که دریافت می کند به جیب واسطه گرن و تجار سرازیر شده و از چرخه تولید اقتصاد روستایی خارج می گردد . از سوی دیگر شهر بیرجند به عنوان مرکز فراهم آورنده مواد اولیه و امکانات فنی (رنگرزی ، پرداختگری ، ساخت ابزار تولید) به عنوان مرکز سازماندهنده این صنعت از طریق عملکردهایی که در زمینه تولید قالی در اختیار قرار می دهد ، منابع حاصل از این فعالیت را به دست می آورد . وجود ۵۰ واحد فروش دستباف ، ۲۰ واحد پرداختگری قالی ، ۸۵ واحد فروش نخ و ابریشم ، ۴ واحد رنگفروشی و ۲ کارگاه رنگرزی در شهر بیرجند مبین این واقعیت است . حدود ۹ درصد از واحدهای تجاری شهر بیرجند در ارتباط با صنعت قالیابانی فعالیت می کنند و از این رو شهر ، فرم کننده کالاها و خدمات مورد نیاز روستایان قالیاب است . نکته قابل توجه این است که علاوه بر تجار و واسطه گران شهری امروزه کارفرمایان و واسطه گران روستایی نیز از طریق این

رابطه نابرابر به استثمار اقتصادی افراد روستایی در روستاهای مجاور می‌پردازند بدین‌گونه خصلت بهره‌کشی انسانی که از خصوصیات نظام سرمایه‌داری وابسته می‌باشد به کوچکترین واحدهای اقتصادی و جتماعی بعنی روستاهای رسوخ کرده است که این امر نشاند هنده‌ایجاد و حشتناک «سلطه» بر روابط اقتصادی و اجتماعی جامعه‌امروزی است.

بررسی در جامعه نمونه مورد نظر نشاند هنده این واقعیت است که در حدود ۵۳ درصد از روستاهای بافندگان روستایی با شیوه مخاطکاری به کار اشتغال دارند و در ۳۵ درصد از روستاهای صرفاً تولید قالی جنبه شخصی دارد و ۱۲ درصد دیگر با شیوه اجاره ای شخصی به فعالیت مذکور اشتغال دارند.

از آنجا که میان جنبه‌های اصلی قالی‌بافی و فعالیتهای کشاورزی و دامداری رابطه‌ای نزدیک وجود دارد و مراحل آماده سازی پشم را نیاز به مشاغل فنی و تخصصی دارد، لذا شهر بیرجند به عنوان مرکز سازمان دهنده و تامین کننده خدمات فنی عمل تموه و از طریق کارقرمایان و تاجران شهری بیش از نبمی از ارزش کار تولید شده توسط روستاییان را به دست می‌آورد. در این بین واسطه گران کسبه و تاجران بازار بیش از سایرین از این رابطه نابرابر سود من برند. در واقع مناسبات مربوط به صنعت قالی در شکل «مخاطکاری» ماهیتی سودجوینه داشته و سود حاصل از دستینج روستاییان زحمتکش به مصرف انگل وار طبقات استثمار کننده شهری می‌رسد. این نوع رابطه نابرابر را می‌توان «بهره‌کشی ظالمانه و استثمار نیروی کار» قشر فقیر و زحمتکش روستایی نام نهاد.

نتیجه‌گیری:

یافته‌های حقیق حاضر و انطباق آن با تئوریها و نظریه‌های موجود از جمله تئوری سرمایه‌داری بهره‌بری نشان می‌دهد چگونه این رابطه نابرابر علاوه بر سرایر ساختن بخش عمده ارزش تولید شده کار در مناطق روستایی در ضعف بنیانهای اقتصادی روستاهای موثر واقع شده است و این رابطه نابرابر به نفع شهر و ضرر نقاط روستایی به شیوه‌های ذیل است:

الف) استفاده از نیروی کار ارزان روستایی و مشارکت نابرابر سرداگران شهری در

امر بافت قالی به شیوه مخاطکاری.

ب) جذب بخش عظیمی از ارزش کار تولید شده در روستاها توسط شهر از طریق سازماندهی تولید و مرکز تهیه کننده مواد اولیه و امکانات فنی فعالیت قالیبافی که با عملکردهای مختلف بخش اعظمی از منافع اقتصادی حاصل از این فعالیت را به دست می آورد.

در صورت ادامه این روند و همچنین تشدید آن از سوی شرایط نامساعد محیطی آینده مبهمی فراروی حیات روستایی در محدوده مورد مطالعه قرار دارد. هرگونه چاره اندیشی و اتخاذ روش‌های نیل به توسعه روستایی جز از طریق دگرگونی اساسی در سیستم روابط اقتصادی، اجتماعی و نظم دهنی به فضاهای جغرافیایی امکان پذیر نیست و هرگونه طرح توسعه و عمران می‌باشد در درجه اول متضمن ایجاد فضایی سالم و برقاری روابطی عادلانه و منطقی بین مناطق شهری و روستایی باشد بطوریکه «ژولیوس نیرره» می‌گوید:

(توسعه و عمران یعنی معکوس کردن جریان سنتی ثروت و سرمایه ... و انداختن آن ثروتها به کانالهایی که منابع آن به جیب کارگران بروند، همان کارگرانی که ثروتها مذکور را با دستها و مغزهای خود تولید کرده‌اند. توسعه و عمران یعنی انتقال قسمتی از ثروت تولید شده، فنی ترین و قویترین بخش‌های اقتصادی کشور به نقاط فقیر یا

فقیرترین مناطق روستایی^(۲۱))

دیگر شهر بیرون از عتوان مرکز قرار نماید (از زندگانی روشی که نسبت به این شهر برداختگری، ساخت ایزار تولید ...) به عنوان مرکز سازماندهی این صفت از طریق عملکردهایی که در زیست تولید قالی در احیاء قرار می‌دهد، منابع جیلی و چوبی

منابع و پی نوشتها

- 1- Lia, M. "peripheral Capitalism and Theory of social Transformation" concept and Methods in Geography Adam Mickiewicz unive, poznan, 1988.P. 110.
- 2- Lombooy, Y.G. "Development Trajectories of Region" concept and Methods in Geography, poznan 1988 p.131-145.
- 3- Koklinski, A "Regional Studies - Experiences and Development" concept and Methods in Geography, poznan.1988.p.165-166.
- 4- آکادمی علوم شورای اقتصاد سیاسی سرمایه داری . بی تا ، بی جا ص ۱۷۸
- 5- Ottman, A and Ehlers " Tradition and Modern city - Hinterlands Relationship in Middle East " Applied Geography and Development 1991. vol.38 p.66.
- 6- English, P.W. " City and village in IRAN, Settlement and Economy in Kirman Basin " Madison unive. of winsconsin press.1960.
- 7- Bonine, M.E " A settlement Hierarchy in central Iran: the functional Hinterland of yazd - ran " Geography Dept. unive cal. 1973. p.1.
- 8- ر. ک به M همان منبع .
- 9- اهلرس ، اکارت: دزفول و حوزه نفوذ آن ، نکات و ملاحظاتی درباره روابط شهرهای کرچک و متوسط ایران با حوزه نفوذشان » نشریه انجمن جغرافیدانان ایران ، شماره ۱۳۵۱، ۱ ص ۲۶-۲۱
- 10- نظریان ، اصغر : « سیر تحول روابط شهر و روستا در ایران » مجموعه مقالات سمینار جغرافی ، شماره یک ، انتشارات آستان قدس رضوی ، ۱۳۵۶ ص ۲۷۴-۲۷۳ .
- 11- Saure, S " Birdgand, eine ostpersisch stat " Mitle Lemgen der Geographischen Gesell sehlt, wien, Bd. H. 13 1950- p.119.
- 12- ست کوب اتکو ، کنسرسیوم با همکاری مهندسین مشاور پارتبیا « توسعه اقتصادی استان خراسان » جلد ۱ - ناحیه ۵ - بیرجند - ۱۳۵۱ - .
- 13- لمیتون ، آ : مالک و زارع در ایران ترجمه منوچهر امیری ، بنیاد نشر و ترجمه کتاب ، ۱۳۴۵ ص ۱۹۰ و ۴۸۶ .
- 14- هنری ، مرتضی : « تقسیم آب در خوزر » مجله مردم شناسی و فرهنگ عامه ایران شماره ۱۳۵۴ سال .
- 15- ر. ک به اهلرس ، اکارت همان منبع ص ۱۶۷ و ۱۶۸
- 16- ر. ک به همان منبع ص ۱۷۳
- 17- Yat, C.E. " Khurassan and sistan " 1900 pp. 62-40
- 18- Sykes, "Ten thousand Miles in persia or Eight years in Iran "London.John Murray.1902.

